

Dosarul nr. 2rac-43/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – D. Tricolici
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – I. Secrieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „AV Electronic”, prin intermediul directorului Dmitric Evgheni și a avocatului Grossu Octavian, în cauza civilă la cererea înaintată de AO “Asociația Națională Copyright” împotriva SRL „AV Electronic” cu privire la încasarea remunerației compensatorii, împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „AV Electronic”, fiind menținută hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 29 decembrie 2017, AO “Asociația Națională Copyright” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „AV Electronic” cu privire la încasarea remunerației compensatorii și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, AO „Asociația Națională Copyright” (ANCO) a subliniat că, este o organizație de gestiune colectivă a drepturilor de autor și drepturilor conexe, care a fost înregistrată la Ministerul Justiției. Conform statutului, ANCO are ca activitate principală gestiunea pe principii colective a drepturilor patrimoniale de autor și a drepturilor conexe.

Potrivit deciziei AGEPI nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013, ANCO a fost avizată în calitate de organizație de gestiune colectivă (OGC) să gestioneze de sine stătător sau în comun, în bază de acord, toate drepturile care i-au fost încredințate în gestiune. Prin urmare, ANCO are sarcina de a asigura colectarea efectivă a remunerației pentru drepturile de autor și conexe a membrilor pe care-i reprezintă și să distribuie remunerația corespunzătoare.

Astfel, remunerația pentru anul 2013-2014 trebuie să fie acumulată de către ANCO, în temeiul Legii nr. 139 din 02 iulie 2010 și a deciziilor AGEPI.

Prin Decizia nr. 3/1566 din 20 septembrie 2013 s-a desemnat AO „Asociația Națională Copyright” să gestioneze drepturile de sine stătător sau în bază de acord pentru titularii, drepturile cărora le-au fost încredințate în gestiune, atât prin contract direct, cât și prin contract de reprezentare, precum și pentru drepturile ce cad sub incidența licenței extinse și obligatorii, în baza Deciziei AGEPI nr. 7/258 din 31 ianuarie 2015 și a Deciziei AGEPI nr. 10/3269 din 29 decembrie 2015.

Respectiv, pârâtul SRL „AV Electronic”, în calitate de importator și vânzător a diferitor echipamente tehnice precum telefoane, tablete, notebook, flash, etc, urma să achite remunerația compensatorie în cuantum de minim 3% din suma încasată din vânzarea (revânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate în art. 26 alin. (3) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010.

Ca urmare, s-a adresat cu o cerere prealabilă către pârât, la care a primit un răspuns pozitiv în vederea obținerii licenței obligatorii din partea ANCO, însă pârâtul nu a prezentat informația necesară în vederea achitării remunerației compensatorii.

Reieșind din cele expuse, reclamanta a solicitat încasarea remunerației compensatorii în cuantum de cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (revânzarea) echipamentului și a suporturilor specificate în art. 26 alin. (3) din Legea nr. 139 din 02 iulie 2010 pentru perioada 01.01.2015-26.10.2017 și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de AO “Asociația Națională Copyright” împotriva SRL „AV Electronic” cu privire la încasarea remunerației compensatorii, a fost admisă. S-a încasat de la SRL „AV Electronic” în beneficiul AO “Asociația Națională Copyright” remunerația compensatorie în cuantum de 159 442 (una sută cincizeci și nouă mii patru sute patruzeci și doi) lei pentru suporturile și echipamentele importate în perioada 01.01.2015-31.12.2017. S-a încasat de la SRL „AV Electronic” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4783 (patru mii șapte sute optzeci și trei, 26) lei.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „AV Electronic”, fiind menținută hotărârea din 11 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, a dat răspuns tuturor argumentelor formulate de părți și a pronunțat o hotărâre întemeiată. Totodată, s-a reținut că potrivit informației de la Serviciul Vamal privind importul de mărfuri efectuat de către SRL „AV Electronic” în perioada 01.01.2015-29.12.2017 (f. d. 93-98), rezultă că ultima a importat marfă (telefoane pentru rețeaua de telefonie mobilă, aparate video de înregistrat sau reprodus, aparate de recepție de radiodifuzor combinat cu aparat de înregistrare sau reproducerea sunetului, aparate de reproducere și înregistrare a sunetului, aparate video, camere de televiziune, web camere, dispozitive de stocare permanentă a datelor pe suport cu semiconductori) în sumă de 5 314 748 lei. Prin urmare, SRL „AV Electronic”, în calitate de importator și/sau vânzător care comercializează cu amănuntul echipament și suporturi materiale care au proprietatea de a reproduce obiectele dreptului de autor și conexe, are obligația să obțină din partea organizației ce administrează pe principii colective drepturile patrimoniale ale titularilor de

drepturi, contract/licență și să plătească remunerația corespunzătoare prevăzută de lege, în cuantum de 3% din suma încasată din vânzarea (revânzarea) echipamentului și a suporturilor.

La 30 noiembrie 2020, SRL „AV Electronic”, prin intermediul directorului Dmitric Evgheni și a avocatului Grossu Octavian, a contestat cu recurs decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-a invocat examinarea cererii de apel în lipsa reprezentantului apelantei, căruia nu i-a fost comunicată data și ora ședinței.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La 10 februarie 2021, directorul AO “Asociația Națională Copyright” - Gutium Oleg a depus o cerere de amânare a ședinței de judecată, invocând faptul că SRL „AV Electronic” s-a adresat către AO “Asociația Națională Copyright” cu solicitarea de a încheia o tranzacție de împăcare pe marginea prezentului litigiu, această tranzacție urmând a fi negociată între părți.

Cu referire la cererea de amânare menționată, Completul reține că la etapa examinării admisibilității recursului declarat de SRL „AV Electronic”, prin intermediul directorului Dmitric Evgheni și a avocatului Grossu Octavian, nu sunt temeiuri de admitere a cererii de amânare a ședinței de judecată, nefiind prezentate probe cu privire la negocierea unei tranzacții de împăcare între părțile litigiului sau cu privire la pretinsa adresare a recurenteii față de intimată cu o asemenea propunere.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „AV Electronic”, prin intermediul directorului Dmitric Evgheni și a avocatului Grossu Octavian, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 29 septembrie 2020 și expediată participanților la proces la 26 octombrie 2020 (f.d. 183), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 30 noiembrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „AV Electronic”, prin intermediul directorului Dmitric Evgheni și a avocatului Grossu Octavian.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „AV Electronic”, prin intermediul directorului Dmitric Evgheni și a avocatului Grossu Octavian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru